

Vasten – 12

De Heilige Profeet bereikt de hoogste positie van zondeloosheid en kennis van Allah, en nabijheid tot Allah en tot zijn medemens:

“¹Bij de ster wanneer zij ondergaat! ²Jullie gezel (de Profeet) dwaalt niet, noch wijkt hij af. ³Noch spreekt hij uit verlangen. ⁴Het is niets dan de openbaring die wordt geopenbaard — ⁵Iemand met Machtige Kracht heeft hem onderwezen. ⁶De Heer van Kracht. Dus bereikte hij volmaaktheid. ⁷En Hij is in het hoogste deel van de horizon. ⁸Toen kwam hij naderbij, en kwam nog naderbij. ⁹Dus was hij op een afstand van twee bogen, of nog dichterbij. ¹⁰Zo openbaarde Hij aan Zijn dienaar wat Hij openbaarde.” – 53:1-10

Noot:

Vers 1. Met het **ondergaan van de ster** worden de tegenstanders van de Heilige Profeet gewaarschuwd voor de rampen die hen spoedig zouden treffen; hun ster van geluk stond op het punt onder te gaan. De woorden “Bij de ster wanneer zij ondergaat!” kunnen ook vertaald worden als: “Bij de gedeelten van de koran die worden geopenbaard! ”

Vers 2. Met **uw gezel** wordt *de Profeet* bedoeld, die onder deze zelfde mensen een leven van onberispelijke zuiverheid had geleid. Er worden hier twee zaken gesteld: als eerste wordt ontkend dat dwaalt, waaruit blijkt dat hij ware kennis had, of dat hij zich in de theorie niet vergiste. Als tweede wordt elke afwijking van de juiste weg ontkend, wat zegt dat hij handelde volgens die kennis, of dat zijn handelingen in praktijk overeenkwamen met de theorie. Dit vers is een overtuigend bewijs dat volgens de Heilige Koran de Profeet volmaakt zondeloos was.

Vers 4. De Koran was niet zijn woord, want hij sprak niet uit eigen verlangen; het was het woord van Allah.

Vers 5. “Iemand met Machtige Kracht ” is Allah.

Vers 6. Hier wordt van de Heilige Profeet gezegd dat hij **perfectie had bereikt**, omdat de Almachtige Zelf zijn Leraar was.

Vers 7. Dat de Profeet **in het hoogste deel van de horizon** was, wijst op de schittering van zijn licht, dat alle uithoeken van de wereld moest gaan verlichten - een profetie die hij in volle glans van zijn eigen licht zou laten stralen als de middagzon.

Vers 8. “**kwam naderbij, en kwam nog naderbij**” – Dit vers wijst erop dat de Profeet het uiterste bereikt had in nabijheid tot Allah wat voor een mens mogelijk is.

Vers 9. De uitdrukking “**de afstand van twee bogen**” geeft een hechte band aan. De twee bogen lijken een tweeledige perfectie van de Heilige Profeet aan te geven; dat wil zeggen, zijn nabijheid tot het Goddelijke Wezen en zijn nederigheid in zijn relaties met zijn medemens.

Ramadan Daily Quran Study, Dr. Zahid Aziz
Vertaald door Reza Ghaforkhan
Islam_{Lab}